

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719203073
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719203073.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, v zast.: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. G. E. Č.. XX, o zaplatenie 712,56 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 712,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 31.12.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.07.2017 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 712,56 eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že zmluvou vo forme notárske zápisnice č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, s účinnosťou ku dňu 01.01.2018, došlo k zlúčeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO 35 923 130 s nástupníckou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Žalobca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti, ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar (ďalej Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., ako aj Consumer Finance Holding, a.s. spoločne len ako žalobca). V žalobe žalobca ďalej uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 07.06.2016 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku na kúpu spotrebného tovaru vo výške 649,- eur. Kúpna cena tovaru bola 725,- eur, žalovaný však pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 76,- eur a na zvyšok kúpnej ceny, t.j. na sumu 443,27 eur žalobca poskytol žalovanému pôžičku, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 15 mesačných splátkach vo výške 50,- eur, s dátumom prvej splátky pôžičky dňa 20.07.2016. Žalovaný sa dostal do omeškania už neuhradením prvej splátky pôžičky. Žalobca následne listom zo dňa 26.10.2016 žalovaného vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočnej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.12.2016 úver zosplatnil. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, ku dňu podania žaloby tak dlžná suma predstavovala sumu vo výške 712,56 eur.

2. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 5Csp/89/2019 - 45 zo dňa 27.08.2019, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa však žalovanému nepodarilo doručiť. Súd tak uznesením č. k. 5Csp/89/2019 - 58 zo dňa 04.11.2019 platobný rozkaz, v zmysle ust. § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako CSP) zrušil v plnom rozsahu.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.12.2019, ktorého sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila. Žalobca a právny zástupca žalobcu svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.11.2019. Žalovaný bol predvolaný z adresy trvalého bydliska, odkiaľ sa predmetná zásielka súdu vrátila s tým, že adresát je neznámy a zároveň bol termín pojednávania vo vzťahu k nemu zverejnený na webovej stránke a úradnej tabuli súdu od 05.11.2019 do 04.12.2019. Pojednávania sa nezúčastnil. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a pripojenými listinnými dokladmi, a to zmluvou vo forme notárskej zápisnice na č. I. 5 a nasledujúce, prílohou č. 1 k predmetnej zmluve, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 20 a nasledujúce, splátkovým kalendárom úveru zo dňa 07.06.2016, informáciami o finančnom sprostredkovaní, prehľadom splátok a úhrad na č. I. 17, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.12.2016, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.10.2016 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 07.06.2016 uzatvorená Zmluva o pôžičke č. 21148617, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku, predmetom financovania ktorej mala byť biela technika v hodnote 725,- eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 76,- eur, zvyšok poskytnutej pôžičky vo výške 649,- eur sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 15 mesačných splátkach vo výške 50,- eur, počnúc dňom 20.07.2016, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 649,- eur. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej Zmluvy o pôžičke neplnil riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania už neuhradením prvej splátky poskytnutej pôžičky. Žalobca listom zo dňa 26.10.2016 žalovaného vyzval na úhradu dlžných splátok v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy dôjde k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok. Žalovaný dlžnú sumu ani v dodatočne poskytnutej lehote neuhradil. Právny predchodca žalobcu tak listom zo dňa 25.12.2016 žalovanému oznámil, že dňa 19.12.2016 úver zosplatnil. Žalovaný ani po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu neuhradil. Ku dňu podania žalobného návrhu tak predstavuje dlžná suma sumu vo výške 712,56 eur s príslušenstvom

4. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

5. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

6. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako Zákon o spotrebiteľských úveroch), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na

udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

7. Podľa § 1 ods. 2, prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 2 písm. a), b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa čl. 8.2 Všeobecných obchodných podmienok k predmetnej zmluve o pôžičke, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130?ucinnost=07.06.2016>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení je zmluva o úvere (pôžičke) považovaná za tzv. absolútny obchod, avšak je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy v pozícii spotrebiteľa a žalobca v pozícii dodávateľa/veriteľa. V zmysle uvedeného mal súd za to, že je potrebné na vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovaným použiť primárne špeciálny predpis, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak tento špeciálny zákon určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, a to na základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadne ďalšie použitie noriem práva obchodného, tzn. že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch.

13. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom/veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo dňa 07.06.2016 k platnému uzavretiu Zmluvy o pôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku, predmetom financovania ktorej bola kúpa bielej techniky vo výške 725,- eur. Žalovaný pri podpísaní zmluvy uhradil akontáciu vo výške 76,- eur, zvyšnú sumu poskytnutej pôžičky vo výške 649,- eur sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur, počnúc dňom 20.07.2016, a to až do celkovej sumy poskytnutej pôžičky vo výške 649,- eur. Z podanej žaloby súd zistil, že žalovaný sa dostal s plnením poskytnutej pôžičky do omeškania už neuhradením prvej splátky pôžičky splatnej v mesiaci júl 2016. Žalobca tak v súlade s uzavretou zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy žalovaného výzvou zo dňa 26.10.2016 vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie, pričom žalobca zároveň žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný nedoplatok na splátkach v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie neuhradil, žalobca následne, v súlade s čl. 8.2 Všeobecných obchodných podmienok, pristúpil ku dňu 19.12.2016 k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 25.12.2016. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavovala sumu vo výške 712,56 eur. Z podkladov predložených v priebehu konania žalobcom mal súd preukázané, že žalovaný svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas v súlade s uzavretou Zmluvou o pôžičke a podmienkami k zmluve neplnil riadne a včas a uhradil len akontáciu pri podpise zmluvy. Súd tak v zmysle

uvedeného považoval žalobu žalobcu za právne opodstatnenú a dôvodnú, a preto jej v plnom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 712,56 s príslušenstvom, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

14. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu vzniku omeškania odporcu so zaplatením žalovanej sumy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Súd spolu s nárokom na zaplatenie zostatku poskytnutej pôžičky priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z nej, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému, t.j. odo dňa 31.12.2016. Nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadzieb Európskej centrálnej banky súd zistil, že ku dňu 31.12.2016 bola platná úroková sadzba vo výške 0,00 %, ktorej zvýšenie o 5 percentuálnych bodov v zmysle vyššie citovaného ustanovenia predstavuje úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.